

31997L0009

L 84/22

ÚŘEDNÍ VĚSTNÍK EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ

26.3.1997

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY 97/9/ES**ze dne 3. března 1997****o systémech pro odškodnění investorů**

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství,
a zejména na čl. 57 odst. 2 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise ⁽¹⁾,

s ohledem na stanovisko Hospodářského a sociálního výboru ⁽²⁾,

s ohledem na stanovisko Evropského měnového institutu ⁽³⁾,

v souladu s postupem podle článku 189b Smlouvy ⁽⁴⁾ na základě společného návrhu schváleného dohodovacím výborem dne 18. prosince 1996,

- (1) vzhledem k tomu, že dne 10. května 1993 Rada přijala směrnici 93/22/EHS o investičních službách v oblasti cenných papírů ⁽⁵⁾; že tato směrnice je důležitým nástrojem k dotvoření vnitřního trhu v oblasti investičních podniků;
- (2) vzhledem k tomu, že směrnice 93/22/EHS stanoví pravidla obezřetnosti, která musí investiční podniky vždy dodržovat, včetně pravidel, jejichž účelem je chránit v co nejvyšší míře práva investorů na peníze nebo nástroje, které jim patří;
- (3) vzhledem k tomu, že však žádný systém dohledu neposkytuje úplnou ochranu, zejména před podvody;
- (4) vzhledem k tomu, že ochrana investorů a zachování důvěry ve finanční systém jsou důležitými činiteli dotvoření a řádného fungování vnitřního trhu v této oblasti; že je v tomto směru proto důležité, aby měl každý členský stát systém pro odškodnění investorů, který zaručuje harmonizovanou minimální úroveň ochrany alespoň

pro malé investory v případě, kdy investiční podnik není schopen splnit své závazky vůči svým investičním klientům;

- (5) vzhledem k tomu, že malí investoři budou proto mít možnost využívat investiční služby od poboček investičních podniků Společenství nebo na základě přeshraničního poskytování služeb se stejnou důvěrou jako od domácích investičních podniků a s vědomím toho, že je pro ně k dispozici harmonizovaná minimální úroveň ochrany v případě investičního podniku neschopného plnit své závazky vůči investičním klientům;
- (6) vzhledem k tomu, že při nedostatku této minimální harmonizace může hostitelský členský stát považovat z důvodu ochrany investorů za oprávněné vyžadovat členství v takovémto systému pro odškodnění investorů, pokud investiční podnik Společenství vykonávající činnost prostřednictvím pobočky nebo na základě volného pohybu služeb se buď neúčastní žádného systému pro odškodnění investorů ve svém domovském členském státě, nebo se účastní systému, který není považován za systém nabízející rovnocennou ochranu; že tyto předpisy mohou narušovat fungování vnitřního trhu;
- (7) vzhledem k tomu, že v současné době většina členských států již sice má určitým způsobem upraveno odškodnění investorů, tyto úpravy se obecně nevztahují na investiční podniky mající jediné povolení ve smyslu směrnice 93/22/EHS;
- (8) vzhledem k tomu, že by proto měl být každý členský stát povinen mít jeden nebo více systémů pro odškodnění investorů, kterých by se všechny jeho investiční podniky účastnily; že každý takový systém musí zahrnovat peníze a nástroje držené investičním podnikem v souvislosti s investičními operacemi investora, které v případě, že investiční podnik není schopen splnit své závazky vůči investičním klientům, nemohou být investorovi vráceny; že tím nejsou nijak dotčeny předpisy platné v každém členském státě pro rozhodnutí, která mají být přijata v případě neschopnosti investičního podniku plnit své závazky nebo v případě jeho likvidace;
- (9) vzhledem k tomu, že pojem „investiční podnik“ zahrnuje úvěrové instituce, které jsou oprávněny poskytovat investiční služby; že úvěrové instituce se musí povinně účastnit systému pro odškodnění investorů, pokud jde o jejich investiční operace; že však není nezbytné požadovat, aby

⁽¹⁾ Úř. věst. C 321, 27.11.1993, s. 15 a Úř. věst. C 382, 31.12.1994, s. 27.

⁽²⁾ Úř. věst. C 127, 7.5.1994, s. 1.

⁽³⁾ Stanovisko ze dne 28. července 1995.

⁽⁴⁾ Stanovisko Evropského parlamentu ze dne 19. dubna 1994 (Úř. věst. C 128, 9.5.1994, s. 85), Společný postoj Rady ze dne 23. října 1995 (Úř. věst. C 320, 30.11.1995, s. 9) a rozhodnutí Evropského parlamentu ze dne 12. března 1996 (Úř. věst. C 96, 1.4.1996, s. 28). Rozhodnutí Rady ze dne 17. února 1997 a rozhodnutí Evropského parlamentu ze dne 19. února 1997 (Úř. věst. C 85, 17.3.1997).

⁽⁵⁾ Úř. věst. L 141, 11.6.1993, s. 27.

- se úvěrová instituce účastnila dvou různých systémů, pokud jeden systém splňuje požadavky této směrnice i směrnice Evropského parlamentu a Rady 94/19/ES ze dne 30. května 1994 o systémech pojištění vkladů ⁽¹⁾; že však v případě investičních podniků, které jsou úvěrovými institucemi, může být v určitých případech obtížné rozlišit mezi vklady, na které se vztahuje směrnice 94/19/ES, a penězi drženy v souvislosti s investičními operacemi; že by členským státům mělo být umožněno stanovit, která z obou směrnic se bude vztahovat na takovéto pohledávky;
- (10) vzhledem k tomu, že směrnice 94/19/ES umožňuje členskému státu vyjmout úvěrovou instituci z povinnosti účastnit se systému pojištění vkladů, jestliže se účastní systému, který chrání úvěrovou instituci samotnou, a zejména zajišťuje její platební schopnost; že je-li úvěrová instituce účastníkem se tohoto systému také investičním podnikem, mělo by členskému státu být při splnění určitých podmínek také umožněno zprostit ji povinnosti účastnit se systému pro odškodnění investorů;
- (11) vzhledem k tomu, že harmonizovaná minimální úroveň odškodnění 20 000 ECU pro každého investora by měla dostačovat k ochraně zájmů malého investora v případě, že investiční podnik není schopen plnit své závazky vůči investičním klientům; že by se proto zdálo rozumné stanovit harmonizovanou minimální úroveň odškodnění na 20 000 ECU; že podobně jako ve směrnici 94/19/ES může být třeba omezených přechodných ustanovení, jež by umožnila stávajícím systémům pro odškodnění investorů přizpůsobit se této části, což se týká také členských států, které v době přijetí této směrnice žádný takový systém nemají;
- (12) vzhledem k tomu, že stejná hodnota byla přijata ve směrnici 94/19/ES;
- (13) vzhledem k tomu, že je třeba investory povzbudit k vynaložení náležité péče při volbě investičních podniků, a je proto rozumné dát členským státům možnost požadovat po investorech, aby nesli určitou poměrnou část jakékoliv ztráty; že však musí být investorovi pokryto alespoň 90 % jakékoliv ztráty, pokud je vyplacené odškodnění menší než minimum Společenství;
- (14) vzhledem k tomu, že některé systémy členských států nabízejí úroveň krytí vyšší než harmonizovaná minimální úroveň ochrany podle této směrnice; že se nezdá vhodné požadovat, aby tyto systémy byly v tomto ohledu měněny;
- (15) vzhledem k tomu, že budou-li ve Společenství zachovány systémy, které poskytují ochranu vyšší, než je harmonizované minimum, může to vést na stejném území k nerovnosti při odškodnění a nerovným podmínkám hospodářské soutěže mezi domácími investičními podniky a pobočkami podniků z jiných členských států; že k vyvážení těchto nevýhod by měly být pobočky oprávněny připojit se k systémům existujícím v hostitelské zemi, aby mohly svým investorům nabídnout stejnou ochranu, jakou nabízejí systémy zemí, v nichž se nacházejí; že by Komise ve své zprávě o uplatňování této směrnice měla uvést, jak dalece pobočky využily této možnosti a s jakými obtížemi se ony samy nebo systémy pro odškodnění investorů případně setkaly při provádění těchto ustanovení; že není vyloučeno, aby systémy domovských členských států samy nabízely takové doplňkové krytí za podmínek, jež tento systém může stanovit;
- (16) vzhledem k tomu, že pobočky investičních podniků usazených v členských státech jiných než členských státech původu, které nabízejí vyšší úroveň krytí než investiční podniky povolené v hostitelském členském státě, mohou způsobit narušení trhu; že není vhodné, aby se rozsah krytí poskytovaného systémem pro odškodnění investorů stal předmětem hospodářské soutěže; že je proto nutné alespoň na počátku stanovit, že úroveň a rozsah krytí poskytovaného systémem domovského členského státu investorům u poboček nacházejících se v jiném členském státě nesmí přesáhnout maximální úroveň a rozsah nabízené obdobným systémem v hostitelském členském státě; že případná narušení trhu by měla být brzy prozkoumána na základě získaných zkušeností a s ohledem na vývoj finančního sektoru;
- (17) vzhledem k tomu, že každý členský stát musí mít možnost vyjmout z krytí poskytovaného systémem pro odškodnění investorů některé přesně vymezené investice nebo investory, o nichž má za to, že nepotřebují zvláštní ochranu poskytovanou systémem pro odškodnění investorů;
- (18) vzhledem k tomu, že v některých členských státech jsou systémy pro odškodnění investorů v působnosti profesních organizací; že v jiných členských státech jsou systémy,

⁽¹⁾ Úř. věst. L 135, 31.5.1994, s. 5.

- kteří jsou vytvořeny a upravovány zákonem; že tento rozdíl v postavení představuje obtíž pouze v otázce povinného členství v systémech a vylučování z nich; že je proto nutné stanovit opatření omezující pravomoc systémů v této oblasti;
- (19) vzhledem k tomu, že investor musí být odškodněn bez zbytečného zdržení, jakmile je zjištěna oprávněnost jeho nároku; že systém pro odškodnění investorů musí být sám schopen stanovit rozumnou lhůtu pro uplatnění pohledávek; že však skutečnost, že lhůta uplynula, nesmí být použita proti investorovi, který z platného důvodu nebyl schopen uplatnit svou pohledávku včas;
- (20) vzhledem k tomu, že informování investorů o opatřeních k odškodnění je podstatným prvkem jejich ochrany; že článek 12 směrnice 93/22/EHS požaduje, aby investiční podniky informovaly investory před uzavřením obchodní dohody o možném použití systému pro odškodnění investorů; že by proto tato směrnice měla stanovit pravidla k informování potenciálních investorů o systémech pro odškodnění investorů týkajících se jejich investičních operací;
- (21) vzhledem k tomu, že by však neregulované užívání odkazu na výši a rozsah určitého systému pro odškodnění investorů v reklamě mohlo ohrozit stabilitu finančního systému nebo důvěru investorů; že by proto členské státy měly stanovit pravidla pro omezení těchto odkazů;
- (22) vzhledem k tomu, že tato směrnice v zásadě požaduje po každém investičním podniku, aby se připojil k některému systému pro odškodnění investorů; že směrnice upravující přijetí investičních podniků, které mají sídlo ve třetí zemi, a zejména směrnice 93/22/ES, umožňují členským státům rozhodovat o tom, zda a za jakých podmínek povolí pobočkám takových investičních podniků provozovat činnost na svém území; že se na tyto pobočky nevztahuje volný pohyb služeb ve smyslu čl. 59 odst. 2 Smlouvy, ani svoboda usazování v jiných členských státech než v těch, ve kterých jsou usazeny; že je tudíž na členském státě povolujícím tyto pobočky, aby rozhodl, jak uplatňovat zásady této směrnice vůči pobočkám v souladu s článkem 5 směrnice 93/22/EHS a s nutností chránit investory a udržovat integritu finančního systému; že je nezbytné, aby si investoři u těchto poboček byli plně vědomi úpravy odškodnění investorů, která se na ně vztahuje;
- (23) vzhledem k tomu, že v této směrnici není nezbytné harmonizovat způsoby financování systémů pro odškodnění investorů nebo samotných investičních podniků, protože na jedné straně náklady financování takových systémů musí v zásadě nést samotné investiční podniky a na druhé straně finanční kapacita těchto systémů musí být úměrná jejich závazkům; že to však nesmí ohrozit stabilitu finanční soustavy daného členského státu;
- (24) vzhledem k tomu, že tato směrnice nesmí vést k tomu, aby byly členské státy nebo jejich příslušné orgány činěny odpovědnými vůči investorům, pokud zajistí zavedení nebo úřední uznání jednoho nebo více systémů pro odškodnění nebo ochranu investorů za podmínek stanovených v této směrnici;
- (25) vzhledem k tomu, že minimální stupeň harmonizace opatření pro odškodnění investorů je nezbytný pro dotvoření vnitřního trhu pro investiční podniky, protože to umožní investorům harmonizovat vztahy s takovými podniky s větší důvěrou, zejména v případě podniků z jiných členských států, a vyhnout se veškerým potížím způsobených tím, že členské státy uplatňují vnitrostátní předpisy na ochranu investorů, které nejsou koordinovány na úrovni Společenství; že závazná směrnice Společenství je jediným vhodným nástrojem k dosažení požadovaného záměru při obecné neexistenci opatření pro odškodnění investorů odpovídajícího oblasti působnosti směrnice 93/22/EHS; že tato směrnice přináší pouze minimum nezbytné harmonizace, umožňuje členským státům předepsat širší nebo vyšší krytí, pokud si to přejí a poskytuje členským státům nezbytný prostor ve věcech organizace a financování systémů pro odškodnění investorů,

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Pro účely této směrnice se rozumí:

1. „investičním podnikem“ investiční podnik ve smyslu čl. 1 bodu 2 směrnice 93/22/EHS,

— povolený podle článku 3 směrnice 93/22/EHS,

nebo

- povolený jako úvěrová instituce podle směrnice Rady 77/780/EHS ⁽¹⁾ a směrnice Rady 89/646/EHS ⁽²⁾, jejíž povolení zahrnuje jednu nebo více investičních služeb uvedených v oddílu A přílohy směrnice 93/22/EHS;
- 2. „investiční operací“ jakákoliv investiční služba ve smyslu čl. 1 bodu 1 směrnice 93/22/EHS a služba uvedená v bodě 1 oddíle C přílohy uvedené směrnice;
- 3. „nástroji“ nástroje uvedené v oddílu B přílohy směrnice 93/22/EHS;
- 4. „investorem“ jakákoliv osoba, která svěřila peníze nebo nástroje investičního podniku v souvislosti s investiční operací;
- 5. „pobočkou“ provozovna bez právní subjektivity, která je součástí investičního podniku a která poskytuje investiční služby, jež byly investičnímu podniku povoleny; všechny provozovny zřízené ve stejném členském státě investičním podnikem, který má sídlo v jiném členském státě, jsou považovány za jedinou pobočku;
- 6. „společnou investiční operací“ investiční operace prováděná na účet nejméně dvou osob, nebo nad kterou mají nejméně dvě osoby práva, která mohou být uplatněna prostřednictvím podpisu nejméně jedné z těchto osob;
- 7. „příslušnými orgány“ orgány ve smyslu článku 22 směrnice 93/22/EHS; může se popřípadě jednat o orgány ve smyslu článku 1 směrnice Rady 92/30/EHS ze dne 6. dubna 1992 o dohledu nad úvěrovými institucemi na konsolidovaném základě ⁽³⁾.

Článek 2

1. Každý členský stát zajistí, aby byl na jeho území zaveden a úředně uznán jeden nebo více systémů pro odškodnění

investorů. S výjimkou okolností uvedených v druhém pododstavci a čl. 5 odst. 3 nesmí žádný investiční podnik povolený v tomto členském státě provádět investiční operace, pokud se takového systému neúčastní.

Členský stát však může zprostit úvěrovou instituci, na kterou se vztahuje tato směrnice, povinnosti účastnit se systému pro odškodnění investorů, pokud je tato úvěrová instituce již zproštěna povinnosti účastnit se systému pojištění vkladů podle čl. 3 odst. 1 směrnice 94/19/ES, pokud tato ochrana a informace poskytované vkladatelům jsou také poskytovány investorům za stejných podmínek, a investoři tak požívají ochrany, která je alespoň rovnocenná ochraně poskytované některým systémem pro odškodnění investorů.

Členské státy, které využijí této možnosti, o tom uvědomí Komisi; zejména ji zpraví o vlastnostech ochranných systémů a o úvěrových institucích, na které se vztahují, jakož i o všech pozdějších změnách poskytnutých informací. Komise o nich uvědomí Radu.

2. Systém poskytuje krytí pro investory podle článku 4, jestliže

- příslušné orgány zjistí, že se podle jejich názoru zdá, že investiční podnik není v současnosti schopen z důvodů přímo souvisejících s jeho finanční situací plnit závazky plynoucí z pohledávek investorů a v současnosti nejsou vyhlídky, že bude schopen tak učinit později,

nebo

- soud vydá rozhodnutí z důvodů přímo souvisejících s finanční situací investičního podniku, které má za následek přerušování možnosti investorů uplatňovat vůči němu pohledávky,

podle toho, k čemu dojde dříve.

Krytí musí být zajištěno pro pohledávky plynoucí z neschopnosti investičního podniku

- vyplatit zpět peníze dlužné nebo patřící investorům, držené jejich jménem v souvislosti s investičními operacemi,

nebo

- vrátit investorům jakékoliv nástroje, které jim patří a jež jsou drženy, uschovávány a spravovány na jejichž účet v souvislosti s investičními operacemi,

v souladu s platnými zákonnými a smluvními podmínkami.

⁽¹⁾ První směrnice Rady 77/780/EHS ze dne 12. prosince 1977 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se přístupu k činnosti úvěrových institucí a jejího výkonu (Úř. věst. L 322, 17.12.1977, s. 30). Směrnice naposledy pozměněná směrnicí 89/646/EHS (Úř. věst. L 386, 30.12.1989, s. 1).

⁽²⁾ Druhá směrnice Rady 89/646/EHS ze dne 15. prosince 1989 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se přístupu k činnosti úvěrových institucí a jejího výkonu, kterou se mění směrnice 77/780/EHS (Úř. věst. L 386, 30.12.1989, s. 1). Směrnice naposledy pozměněná směrnicí 92/30/EHS (Úř. věst. L 110, 28.4.1992, s. 52).

⁽³⁾ Úř. věst. L 110, 28.4.1992, s. 52.

3. Pro každou pohledávku podle odstavce 2 vůči úvěrové instituci, na kterou by se v daném členském státě vztahovala jak tato směrnice, tak směrnice 94/19/ES, určí tento členský stát systém podle jedné z těchto směrnic, jak to bude považovat za vhodné. Žádná pohledávka nesmí být podle těchto směrnic odškodněna více než jednou.

4. Částka pohledávky investora se vypočítá v souladu se zákonnými a smluvními podmínkami, zejména těmi, které se týkají vzájemných pohledávek a jejich započtení, které jsou použitelné pro vyhodnocení, ke dni určení nebo rozhodnutí uvedeného v odstavci 2 pro finanční částky nebo hodnoty stanovené pokud možno odkazem na tržní hodnotu nástrojů patřících investorovi, kterou investiční podnik není schopen splatit nebo vrátit.

Článek 3

Pohledávky vznikající z operací, v souvislosti s nimiž byl vynesen odsuzující rozsudek za trestný čin praní peněz ve smyslu článku 1 směrnice Rady 91/308/EHS ze dne 10. června 1991 o předcházení zneužití finančního systému k praní peněz ⁽¹⁾, se vylučují z jakéhokoli odškodnění v rámci systémů pro odškodnění investorů.

Článek 4

1. Členské státy zajistí, aby systémy poskytovaly krytí ne menší než 20 000 ECU pro každého investora, pokud jde o pohledávky uvedené v čl. 2 odst. 2.

Do 31. prosince 1999 smějí členské státy, ve kterých je ke dni přijetí této směrnice krytí nižší než 20 000 ECU, ponechat tuto nižší hranici krytí, není-li nižší než 15 000 ECU. Tuto možnost mají také členské státy, na které se vztahují přechodná ustanovení čl. 7 odst. 1 druhého pododstavce směrnice 94/19/ES.

2. Členský stát může stanovit, že určití investoři jsou z krytí poskytovaného v rámci těchto systémů vyňati nebo že jim bude poskytnuta nižší úroveň krytí. Tyto výjimky jsou uvedeny v příloze 1.

3. Tento článek nevylučuje zachování nebo přijetí předpisů, které poskytují vyšší nebo úplnější krytí investorů.

4. Členské státy mohou omezit krytí stanovené v odstavci 1 nebo uvedené v odstavci 3 na určité procento z pohledávky investora.

To však musí být nejméně 90 % pohledávky, pokud je částka, jež má být vyplacena v rámci systému, nižší než 20 000 ECU.

Článek 5

1. Pokud investiční podnik, který je podle čl. 2 odst. 1 povinen účastnit se systému, neplní své povinnosti, které má jako člen systému, musí to být ohlášeno příslušným orgánům, které mu vydaly povolení a které ve spolupráci se systémem pro odškodnění investorů přijmou veškerá vhodná opatření, včetně uložení sankcí, aby zajistily, že investiční podnik své povinnosti splní.

2. Pokud tato opatření nedokážou zajistit plnění povinností investičním podnikem, může systém v případech, kdy vnitrostátní právní předpisy dovolují vyloučení člena, oznámit s výslovným souhlasem příslušných orgánů ve lhůtě ne kratší než 12 měsíců svůj záměr vyloučit investiční podnik z členství v systému. Systém nadále poskytuje krytí podle čl. 2 odst. 2 druhého pododstavce, pokud jde o investiční operace provedené během tohoto období. Pokud do uplynutí výpovědní lhůty investiční podnik nesplní své povinnosti, může jej systém pro odškodnění investorů, opět po předchozím výslovném souhlasu příslušných orgánů, vyloučit.

3. Pokud to umožňují vnitrostátní právní předpisy a s výslovným souhlasem příslušných orgánů, které mu vydaly povolení, smí investiční podnik vyloučený ze systému pro odškodnění investorů pokračovat v poskytování investičních služeb, pokud před svým vyloučením zavedl alternativní uspořádání pro odškodnění zajišťující, že se na investory vztahuje krytí, které je alespoň rovnocenné krytí poskytovanému úředně uznaným systémem a má rovnocenné znaky jako tento systém.

4. Pokud investiční podnik, jehož vyloučení je navrženo podle odstavce 2, není schopen provést alternativní uspořádání, které splňuje podmínky stanovené v odstavci 3, odejmou mu příslušné orgány okamžitě povolení, jež mu vydaly.

Článek 6

Po odnětí povolení investičnímu podniku se krytí nadále poskytuje podle čl. 2 odst. 2 druhého pododstavce, pokud jde o investiční operace provedené do odebrání povolení.

Článek 7

1. Systémy pro odškodnění investorů zavedené a úředně uznané v členském státě podle čl. 2 odst. 1 se vztahují také na investory u poboček zřízených investičními podniky v jiných členských státech.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 166, 28.6.1991, s. 77.

Do 31. prosince 1999 nepřekročí úroveň ani rozsah poskytovaného krytí včetně procentního podílu maximální úroveň či rozsah krytí nabízeného odpovídajícím systémem pro odškodnění investorů na území hostitelského členského státu. Do tohoto dne podá Komise na základě zkušeností získaných při uplatňování tohoto pododstavce a čl. 4 odst. 1 směrnice 94/19/ES uvedené výše zprávu a zváží potřebu zachovat tato ustanovení. Předloží případně Evropskému parlamentu a Radě návrh směrnice za účelem prodloužení jejich platnosti.

Pokud úroveň nebo rozsah krytí systému pro odškodnění investorů hostitelského státu včetně procentního podílu překračuje úroveň nebo rozsah krytí poskytovaného v členském státě, v němž je investiční podnik povolen, zajistí hostitelský členský stát, aby na jeho území existoval úředně uznaný systém, k němuž by se pobočka mohla dobrovolně připojit, aby doplnila krytí, které investoři už požívají na základě jejího členství v systému v jejím domovském členském státě.

Systém, k němuž se pobočka připojí, se musí vztahovat na kategorii institucí, ke kterým pobočka patří nebo kterým nejbližší odpovídá, v hostitelském členském státě.

Členské státy zajistí, aby byly stanoveny objektivní a obecně platné podmínky pro členství poboček ve všech systémech pro odškodnění investorů. Přijetí je podmíněno splněním členských povinností, zejména platby všech příspěvků a ostatních poplatků. Členské státy se při provádění tohoto odstavce řídí základními zásadami uvedenými v příloze II.

2. Pokud pobočka, která využila možnosti dobrovolného členství podle odstavce 1, neplní povinnosti vyplývající z členství v systému pro odškodnění investorů, je to sděleno příslušným orgánům, které jí vydaly povolení, a tyto orgány ve spolupráci se systémem pro odškodnění investorů přijmou veškerá vhodná opatření, aby zajistily plnění uvedených povinností.

Pokud tato opatření nezajistí splnění uvedených povinností pobočkou, může systém odškodnění investorů po uplynutí přiměřené, nejméně dvanáctiměsíční výpovědní lhůty a se souhlasem příslušných orgánů, které jí vydaly povolení, pobočku vyloučit. Investiční operace provedené přede dnem vyloučení jsou nadále kryty systémem pro odškodnění investorů, jehož dobrovolným členem pobočka byla. Investoři jsou informováni o zrušení doplňkového krytí a o dni, kdy zrušení nabývá účinnosti.

Článek 8

1. Krytí uvedené v čl. 4 odst. 1, 3 a 4 se vztahuje na úhrnnou pohledávku investora u téhož investičního podniku podle této směrnice bez ohledu na počet účtů, jejich měnu a místo ve Společenství.

Členské státy však mohou stanovit, že peněžní prostředky v měnách jiných, než jsou měny členských států a ECU, jsou buď vyňaty z krytí, nebo jsou předmětem nižšího krytí. Tato možnost se nevztahuje na nástroje.

2. Při výpočtu krytí uvedeného v čl. 4 odst. 1, 3 a 4 se přihlédne k podílu investora na společné investiční operaci.

Není-li stanoveno jinak, rozdělují se pohledávky mezi investory stejným dílem.

Členské státy mohou stanovit, že pohledávky týkající se společné investiční operace dvou nebo více osob jako společníků společnosti, členů sdružení nebo jiného obdobného seskupení bez právní subjektivity, mohou být pro účel výpočtu limitů stanovených v čl. 4 odst. 1, 3 a 4 sečteny a lze s nimi nakládat, jako by vznikly z investice provedené jediným investorem.

3. Pokud investor nemůže nakládat s penězi nebo cennými papíry bez omezení, osoba, která s nimi může bez omezení nakládat, obdrží odškodnění za předpokladu, že je nebo může být zjištěna přede dnem zjištění nebo rozhodnutí uvedeného v čl. 2 odst. 2.

Pokud mohou dvě nebo více osob nakládat s penězi nebo cennými papíry bez omezení, přihlédne se k podílu každé z nich podle předpisů upravujících správu peněz nebo cenných papírů při výpočtu limitů stanovených v čl. 4 odst. 1, 3 a 4.

Toto ustanovení se nevztahuje na subjekty kolektivního investování.

Článek 9

1. Systém pro odškodnění investorů přijme vhodná opatření k informování investorů o zjištění nebo o rozhodnutí uvedeném v čl. 2 odst. 2 a jestliže jim má být poskytnuto odškodnění, odškodnit je co nejdříve. Může stanovit lhůtu, ve které musí investoři uplatnit své pohledávky. Tato lhůta nesmí být kratší než pět měsíců ode dne zmíněného zjištění nebo rozhodnutí nebo ode dne, kdy toto zjištění nebo rozhodnutí bylo zveřejněno.

Uplynutí lhůty se však systém nesmí dovolávat, aby odepřel krytí pro investora, který nebyl schopen včas uplatnit nárok na odškodnění.

2. Systém musí být schopen vyplatit pohledávky investora co nejdříve a nejpozději do tří měsíců od stanovení přípustnosti a výše pohledávky.

Za zcela výjimečných okolností a ve zvláštních případech může systém pro odškodnění investorů požádat příslušné orgány o prodloužení této lhůty. Prodloužení nesmí přesáhnout tři měsíce.

3. Bez ohledu na lhůtu stanovenou v odstavci 2 může systém pro odškodnění investorů v případech, kdy investor nebo kterákoliv jiná osoba s nárokem nebo zájmem na určité investiční operaci byli obviněni z trestného činu týkajícího se praní peněz ve smyslu článku 1 směrnice 91/308/EHS, pozastavit veškeré platby až do rozhodnutí soudu.

Článek 10

1. Členské státy zajistí, aby investiční podniky přijaly vhodná opatření k tomu, aby poskytly skutečným i případným investorům potřebné informace o systému pro odškodnění investorů, jejichž členem investiční podnik a jeho pobočky v rámci Společenství jsou, nebo jakékoliv jiné způsoby odškodnění stanovené na základě čl. 2 odst. 1 druhého pododstavce nebo čl. 5 odst. 3. Investoři musí být informováni o ustanoveních systémů pro odškodnění investorů nebo jakéhokoliv jiného způsobu odškodnění, včetně výše a rozsahu krytí poskytovaného systémem pro odškodnění investorů a veškerých pravidel případně stanovených členskými státy podle čl. 2 odst. 3. Tyto informace musí být poskytnuty v jasné a srozumitelné formě.

Na žádost musí být také poskytnuty informace o podmínkách odškodnění a o formalitách, jež musí být splněny pro vyplacení odškodnění.

2. Informace uvedené v odstavci 1 se poskytují způsobem stanoveným vnitrostátními právními předpisy v úředním jazyce nebo jazycích členského státu, v němž je pobočka usazena.

3. Členské státy stanoví pravidla omezující použití informací uvedených v odstavci 1 k reklamním účelům, aby toto použití neohrozilo stabilitu finančního systému nebo důvěru investorů. Členské státy mohou zejména omezit reklamu na odkaz na systém, kterého se investiční podnik účastní.

Článek 11

1. Členské státy ověří, zda pobočky zřízené investičním podnikem, který má sídlo mimo Společenství, mají krytí rovnocenné

tomu, které stanoví tato směrnice. Pokud tomu tak není, mohou členské státy stanovit, s výhradou článku 5 směrnice 93/22/EHS, že pobočky zřízené investičním podnikem, který má sídlo mimo Společenství, se musí připojit k některému systému pro odškodnění investorů, které působí na jejich území.

2. Investiční podnik, který má sídlo mimo Společenství, poskytuje současným a případným budoucím investorům u poboček jím zřízených veškeré relevantní informace o odškodnění vztahujícím se na jejich investice.

3. Informace uvedené v odstavci 2 musí být poskytovány v úředním jazyce nebo jazycích členského státu, ve kterém je pobočka usazena, způsobem stanoveným vnitrostátními právními předpisy v jasné a srozumitelné formě.

Článek 12

Aniž tím jsou dotčena jiná práva, která mohou mít podle vnitrostátních právních předpisů, mají systémy provádějící výplatu odškodnění investorů právo vstoupit do práv investorů v likvidačním řízení až do výše svých plateb.

Článek 13

Členské státy zajistí, aby práva investorů na odškodnění mohla být předmětem žaloby investora proti systému pro odškodnění investorů.

Článek 14

Nejpozději 31. prosince 1999 podá Komise Evropskému parlamentu a Radě zprávu o uplatňování této směrnice, popřípadě společně s návrhy na její přezkoumání.

Článek 15

1. Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí nejpozději do 26. září 1998. Neprodleně o nich uvědomí Komisi.

Tato opatření přijatá členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 16

Článek 12 směrnice 93/22/EHS se zrušuje s účinkem ode dne uvedeného v čl. 15 odst. 1.

Článek 17

Tato směrnice vstupuje v platnost dnem vyhlášení v Úředním věstníku Evropských společenství.

Článek 18

Tato směrnice je určena členským státům.

V Bruselu dne 3. března 1997.

Za Evropský parlament

předseda

J. M. GIL-ROBLES

Za Radu

předsedkyně

M. de BOER

PŘÍLOHA I

SEZNAM INVESTORŮ VYŇATÝCH PODLE ČL. 4 ODS. 2

1. Profesionální a institucionální investoři, zejména:

- investiční podniky ve smyslu čl. 1 odst. 2 směrnice 93/22/EHS,
- úvěrové instituce ve smyslu čl. 1 první odrážky směrnice Rady 77/780/EHS,
- finanční instituce ve smyslu čl. 1 bodu 6 směrnice Rady 89/646/EHS,
- pojišťovny,
- subjekty kolektivního investování,
- penzijní a důchodové fondy.

Jiní profesionální a institucionální investoři.

2. Nadnárodní organizace, státy a ústřední orgány státní správy.

3. Orgány krajů, regionů, měst a obcí.

4. Členové představenstva, řídící pracovníci a osobně ručící členové investičních podniků, osoby držící nejméně 5 % základního kapitálu investičních podniků, osoby pověřené prováděním auditu účetnictví investičních podniků a investoři s podobným postavením v jiných podnicích ve stejné skupině jako tento podnik.

5. Blízcí příbuzní a třetí osoby jednající na účet investorů uvedených v bodě 4.

6. Ostatní podniky ve stejné skupině.

7. Investoři, kteří mají jakoukoliv odpovědnost za určité skutečnosti nebo využili určitých skutečností ve vztahu k investičnímu podniku, které způsobily finanční těžkosti podniku nebo přispěly ke zhoršení jeho finanční situace.

8. Společnosti, které jsou takové velikosti, že jim není dovoleno sestavovat zkrácené rozvahy podle článku 11 čtvrté směrnice Rady 78/660/EHS ze dne 25. července 1978, založené na čl. 54 odst. 3 písm. g) Smlouvy o ročních účetních závěrkách některých forem společností ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 222, 14.8.1978, s. 11. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí 94/8/ES (Úř. věst. L 82, 25.3.1994, s. 33).

PŘÍLOHA II

ZÁKLADNÍ ZÁSADY

(uvedené v čl. 7 odst. 1 pátém pododstavci)

Pokud pobočka žádá o vstup do systému hostitelského členského státu, aby se na ni vztahovalo doplňkové krytí, stanoví systém hostitelského členského státu společně se systémem domovského členského státu vhodná pravidla a postupy pro výplatu odškodnění investorům u takové pobočky. Následující zásady se vztahují jak na vypracování těchto postupů, tak na vymezení podmínek členství pro takovou pobočku (jak je uvedeno v čl. 7 odst. 1):

- a) systém hostitelského členského státu si ponechává plné právo uplatňovat svá objektivní a obecně používaná pravidla na zúčastněné úvěrové instituce; může vyžadovat poskytnutí relevantních informací a ověřovat si je u příslušných orgánů domovského členského státu;
- b) systém hostitelského členského státu uspokojuje nároky na doplňkovou náhradu poté, co jej uvědomí příslušné orgány domovského členského státu o zjištění nebo rozhodnutí ve smyslu čl. 2 odst. 2. Systém hostitelského členského státu si ponechává plné právo ověřovat podle svých vlastních zásad a postupů oprávnění investora dříve, než vyplatí doplňkovou náhradu;
- c) systémy domovského členského státu a hostitelského členského státu vzájemně plně spolupracují, aby zajistily, že investoři dostanou náhradu rychle a ve správné výši. Zvláště se dohodnou na tom, jak existence protipohledávky, která může vést k započtení v každém z obou systémů, ovlivní náhradu vyplacenou investorovi každým systémem;
- d) systémy hostitelského členského státu mají právo uložit pobočkám účast na doplňkovém krytí na vhodném základě, který bere na zřetel krytí financované systémem domovského členského státu. Aby se usnadnil výpočet doplňkového krytí, může systém hostitelského členského státu předpokládat, že jeho závazek je za všech okolností omezen na rozdíl mezi výší krytí, které poskytuje, a výší krytí poskytovaného domovským členským státem, bez ohledu na to, zda domovský členský stát ve skutečnosti vyplatí nějakou náhradu za pohledávky investorů na území hostitelského členského státu.